

[Dohrmann]

penge, og som vi næsten kan være 100 pct. sikre på at ville tabe.

Vejen er forhandlinger i EF og ikke denne slags pressionsforslag, som alene er fremsat for at markere et eller andet synspunkt.

Jeg vil egentlig også godt spørge forslagsstillerne: hvor er forskellen egentlig i forhold til at binde en ko, en gris, en hest eller så galt holde en stor hund i en mindre lejlighed her i København, for der er også lidt naturstridigt i det? Jeg har meget svært ved at se den store forskel, og derfor tror jeg som sagt, forslaget alene er fremsat for at lefle for nogle synspunkter, som måske er meget fornuftige – jeg synes da også, at det er meget mere romantisk osv., når man ser en flok høns, der går og skraber i jorden – men desværre er udviklingen jo gået sådan, at under de vilkår kan man ikke drive erhverv i dag.

Hvis man forsøgte dette, kunne man lige så godt lukke butikken og så åbne fuldstændig ikke alene for importen af æg fra EF, men fra hele verden.

Ole Espersen (S):

Jeg har først et par bemærkninger til de sidste to ordførere. Hr. Dohrmann har fuldstændig ret i, at dette er et forslag, vi har fremsat for at markere et synspunkt.

Med hensyn til hr. Arne Bjerregaards indlæg vil jeg gerne sige, at det, han sagde, og som var lidt af en gentagelse af det, landbrugsministeren sagde, nemlig at dette forslag ikke gavner forholdene for burhønsene i de øvrige europæiske lande, men kun gælder forholdene i Danmark, naturligvis ikke er rigtigt. Vi ønsker da ikke på nogen måde og kan i øvrigt heller ikke forhindre, at de andre lande hver for sig eller sammen, hvis de vil det, i en konvention eller på anden vis fastsætter mindst de samme krav, som vi ønsker. Det forhindrer vi på ingen måde, og derfor er både hr. Arne Bjerregaards og landbrugsministerens argumentation forkert.

Må jeg i øvrigt sige tak for, at der helt klart er tilslutning fra et flertal her i folketinget til forslaget. Det er godt, at vi tilsyneladende så kan få det hurtigt igennem efter en drøftelse i retsudvalget. Jeg synes, det er meget tilfredsstillende, at vi på den måde kan markere, at der nu er et flertal i det danske folketing – og jeg er sikker på, at det bliver større og større – der synes, at de vilkår, vi

sætter for husdyrproduktionen, efterhånden er fuldstændig uacceptable. Der har været en udvikling, der endnu ikke har set sin grænse, og som vil fortsætte; og hvis der ikke er nogen, der siger stop, ja, så ved vi ikke, i hvilke fuldstændig urimelige forhold vi ender.

Jeg er selvfølgelig enig i, at når man er medlem af fællesmarkedet, så havde det været det naturlige, hvis man dér, når man har frihandel, kunne enes om en ordening. Man vil vide – de, der har fulgt sagen – at det har man søgt i snart 10 år – i snart 10 år. Der har været udfoldet mere eller mindre ihærdige bestræbelser, men stadig væk er det ikke lykkedes at finde frem til forslag, der blot tilnærmelsesvis kan siges at være rimelige.

Vi tror ikke længere på, at vi inden for en overskuelig tid når frem til en ordening, som vi finder acceptabel, og derfor er vi nødt til at gøre et eller andet, der er udtryk for rimelige dyreværnsmæssige synspunkter, samtidig med at vi undgår, at æggene så blot bliver produceret andre steder under vilkår, der ikke er acceptable. Det er baggrunden for forslaget, og det er derfor, vi også har en forpligtelse over for branchen til hurtigt at få gennemført en ordening, så branchen ved, hvad den har at leve efter.

Det, vi foreslår, er en midlertidig ordening. I det midlertidige ligger naturligvis, at vi fortsat håber, at forhandlingerne føres. Vi tror ikke på det, landbrugsministeren siger om, at når vi kommer med dette forslag, stopper man forhandlingerne. Det sagde ministeren også for 14 dage siden, da vi i markedsudvalget ikke ville give ham det efterlyste mandat, men de andre lande var naturligvis så fornuftige, at de sagde: ja men vi fortsætter da forhandlingerne alligevel for at se, om vi kan nå til enighed. Det vil man naturligvis også gøre, selv om vi i det danske folketing diskuterer det, vi gør i øjeblikket, hvis man seriøst interesserer sig for disse problemer.

Vi har foreslået et importstop. Det mener vi er det mest effektive og det klareste, men vi har også nævnt i motiveringen til forslaget, at kan man finde frem til en afgiftsordening, der vil føre til det samme resultat, som vi tilstræber, så er vi villige til at drøfte dette.

Ordførerne og også landbrugsministeren var meget lidt inde på det, der måske er noget af det vigtigste i forslaget, nemlig punkt 2, at vi opfordrer regeringen til at tage initia-